

Домашнє насильство - це не лише побої

Кого вважають жертвами домашнього насилля

Якщо раніше домашнім насильством вважались інциденти у подружжі, то тепер коло осіб розширили. До нього відносять колишнього чоловіка або дружину, громадянські шлюби (спільне проживання без реєстрації). Розширили і коло осіб, яких визнають кривдниками: прийомні батьки, особи, які спільно проживають чи проживали в одній родині, рідні брати, сестри, опікуни й інші родичі – дядько, тітка, племінниці, двоюрідні брати, сестри, двоюрідні дідусі та бабусі.

Дитину вважають жертвою і коли вона зазнала насилля, і коли стала його свідком.

Куди звертатися за допомогою, якщо стали жертвою домашнього насильства

- Викличте поліцію за номером 102.
- Зателефонуйте на Національну "гарячу лінію" за номером телефону: 0 800 500 335 або з мобільного 116 123.
- Якщо ви зазнали фізичного чи сексуального насильства і потребуєте медичної допомоги, одразу звертайтеся до лікарні чи поліклініки. Звіти інформацію передадуть до поліції.
- Зверніться до центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. фахівці нададуть психологічні консультації.
- Якщо у сім'ї є діти, які стали жертвами насильства або були його свідками, тоді слід звернутися до служби у справах дітей:
- Надати тимчасовий притулок жертвам домашнього насилля або ж допомогти вирішити деякі проблеми можуть громадські організації. Зокрема, посприяти з одягом для дитини, їжею, ліками. На всеукраїнському рівні працює громадська організація "Ла Страда Україна", також цим питанням опікуються ГО "Віра Надія Любов", "Дорога до дому".
- Юридичні консультації і безоплатну правову допомогу ви зможете отримати у Бюро правової допомоги

Стаття 21³. Надання допомоги та захисту постраждалим особам

Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії насильству за ознакою статі, відповідно до компетенції забезпечують надання допомоги та захисту особам, які постраждали від такого насильства.

Надання допомоги та захисту постраждалим особам здійснюється за такими напрямками:

надання постраждалій особі інформації про її права та можливості їх реалізації зрозумілою їй мовою або через перекладача чи залучену третю особу, яка володіє мовою, зрозумілою для постраждалої особи;

забезпечення постраждалим особам доступу до спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб та отримання соціальних послуг, які вони надають;

надання у разі потреби тимчасового притулку для безпечного розміщення постраждалих осіб, особливо жінок з дітьми;

забезпечення постраждалим особам доступу до правосуддя та інших механізмів юридичного захисту, у тому числі шляхом надання безоплатної правової допомоги у порядку, встановленому [Законом України "Про безоплатну правову допомогу"](#);

утворення цілодобового безоплатного кол-центру з питань запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей для забезпечення невідкладного реагування уповноважених підрозділів органів Національної поліції України, інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, визначених цим Законом, на випадки насильства за ознакою статі, надання консультацій щодо насильства за ознакою статі абонентам анонімно або з належним урахуванням вимог конфіденційності та захисту персональних даних;

надання кваліфікованих консультацій у разі вчинення насильства за ознакою статі з дотриманням правового режиму інформації з обмеженим доступом.

Допомога постраждалим особам надається за місцем звернення.

Надання допомоги постраждалій особі не залежить від звернення такої особи до правоохоронних органів чи до суду та від її участі у кримінальному або цивільному провадженні.

[Порядок взаємодії суб'єктів, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству](#), затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Суб'єкти, що здійснюють заходи у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, звітують центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, про результати здійснення повноважень, визначених цим Законом, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, який, зокрема, передбачає:

1) звітування служб у справах дітей через Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації;

2) звітування уповноважених підрозділів органів Національної поліції України через центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку;

3) звітування органів управління освітою, навчальних закладів та установ системи освіти через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти;

4) звітування органів охорони здоров'я, установ та закладів охорони здоров'я через центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

5) звітування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги через Координаційний центр з надання правової допомоги.

11 січня в Україні набув чинності закон "Про запобігання та [протидію домашньому насильству](#)".

Парламент ухвалив цей закон на початку грудня 2017 року.

Норма документа про обтяжуючі обставини вже набула чинності з 11 січня 2018 року, тобто рік тому.

Однак переважна більшість норм закону набула чинності з 11 січня 2019 року - через рік після публікації у виданні "Голос України".

Згідно з документом, покарання за вчинення домашнього насильства в судовому порядку вводиться у вигляді громадських робіт на строк від 150 до 240 годин або арешт на строк до 6 місяців.

Також передбачається і обмеження свободи на строк до п'яти років або

Від сьогодні за домашнє насильство та примушування до шлюбу діє кримінальна відповідальність або юридичною мовою Кримінальний кодекс України доповнений такими статтями: ст. 126-1 «Домашнє насильство»

Домашнє насильство, тобто умисне систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, що призводить до фізичних або психологічних страждань, розладів здоров'я, втрати працездатності, емоційної залежності або погіршення якості життя потерпілої особи, –карається громадськими роботами на строк від ста п'ятдесяти до двохсот сорока годин, або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк до двох років.